

Người Em Sống Trong Cô Độc

Tay anh dài sao em không gói mộng
Thơ anh say sao chẳng uống cho đầy
Mắt thuyền trôi anh chèo cả hai tay
Sao chẳng ngự cho hồn anh xuống nhạc

Sao chẳng đến cho lá vàng xanh biếc
Năm ngón tay anh trở lá mùa xuân
Ngọc cho em anh đúc ở thư phòng
Cỏ lửa cháy trong mắt buồn da diết

Có thơ sáng thấp trong rừng ánh nguyệt
Những lời êm bầy biện với linh hồn
Có mùa thu thay áo ở đầu non
Cho dịu lối em về mai lá rụng

Em chói sáng trong tình anh cô độc
Cả cuộc đời mộng ảo nhóm bùng lên
Gót kiêu thơm chuyển bước: bút thần run
Chờ em đến tuổi trời anh đốt lửa

Hãy thở gấp cho anh nhiều hơi thở
Mắt mở to cho biển rộng vô cùng
Hãy ban từng khước mắt đốt hoa đăng
Và má đỏ tiếp hồng xuân vĩnh viễn

Em đã đến chưa? Sao đêm chợt vắng
Cả cuộc đời xáo động chợt hao đi
Những ngón tay dần chuyển đến hôn mê
Và tà áo phủ chân trời trước mặt.

Nguyễn Sa